

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/2569/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123439423
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123439423.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: MAKS-D, s.r.o., M.R.Štefánika 1, 972 71 Nováky, IČO: 36 332 534, v konaní právne zast.: Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., Žižkova 4E, 040 01 Košice-Juh, IČO: 47 244 488, proti povinnému: A. B. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX D., v konaní právne zast.: JUDr. Tomáš Jánošík, Hviezdoslavova 1018/1018, 075 01 Trebišov, IČO: 42 323 525, o vymoženie 11 704,- EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Miroslav Zahorjan so sídlom exekútorskeho úradu Hlavná 6, 04001 Košice, IČO: 35546956, pod sp. zn. 246EX 832/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/2569/2023 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 07.03.2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 188,76 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 07.03.2024 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia, aplikujúc ustanovenia § 5a ods. 1, § 58 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3, § 61n ods. 1 písm. d/, § 61n ods. 1 písm. e/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, podaný v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, je nedôvodný.

2/ Uviedol, že exekučný súd je pri rozhodovaní o podanom návrhu viazaný ustanovením § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré ho oprávňuje skúmať len tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Exekučný súd už neskúma vecnú stránku exekučného titulu, ale len tie okolnosti, ktoré nastali po jeho vzniku, teda po dni vydania rozhodnutia. Exekučný súd je v plnom rozsahu viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne ho akokoľvek preskúmať. Zákonným predpokladom vedenia exekúcie voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu, ktorým môže byť iba také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné.

3/ Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie tým, že v predmetnom súdnom konaní v zákonnej lehote podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („ďalej len „CSP“). Súčinnosťou poskytnutou Okresným súdom Trebišov vyšší súdny úradník zistil, že vo veci zrušenia kontumačného rozsudku

vydaného dňa 15.05.2023 Okresným súdom Trebišov, č.k. 6Cb/10/2021-203, právoplatného dňa 12.07.2023 a vykonateľného dňa 18.07.2023, bol návrh na jeho zrušenie rozsudkom zo dňa 21.02.2024 zamietnutý. Predmetné rozhodnutie nie je právoplatné. Na základe takto zisteného skutkového stavu konštatoval, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Keďže nezistil žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa ustanovenia § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol. O trovách konania súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie rozhodol vyšší súdny úradník tak, že nárok na ne oprávnenému, ktorý síce bol v konaní úspešný, ale trovy si neuplatnil, nepriznal.

4/ Proti výroku I. rozhodnutia podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, z dôvodu, že podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 6Cb/101/2021-262, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sp. zn. 6Cb/10/2021 zo dňa 15.05.2023, ktorý je v tejto veci exekučným titulom. Vzhľadom k samotnému obsahu vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu poukázal na obsah podaného odvolania, ktoré priložil k sťažnosti. Navrhol, aby súd zmenil sťažnosťou napadnuté rozhodnutie a návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel.

5/ Oprávnený navrhol sťažnosť povinného zamietnuť ako nedôvodnú a zaviazat' povinného na náhradu trov sťažnostného konania v rozsahu 100%. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne. Zároveň mal za to, že sťažnosť povinného nespĺňa náležitosti ustanovené v § 243 CSP. Povinný sa v nej len obmedzuje na konštatovanie, že v zákonnej lehote podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 6Cb/10/2021 – 262 zo dňa 21.02.2024. Zo sťažnosti však nevyplýva, v čom spočíva údajná nesprávnosť postupu alebo uznesenia súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Podané odvolanie samo o sebe neznačí, že aj napadnuté rozhodnutie, príp. postup, ktorý mu predchádzal, sú nesprávne. Rovnako neobstojí poukaz na obsahové znenie zdôvodnenia odvolania, keďže odvolaním sa vytýkajú údajné nesprávnosti iného rozhodnutia, ktoré zároveň aj vydal odlišný súd.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e/ je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale

len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

11/ Ako nedôvodnú treba sťažnosť povinného vidieť v dvoch rovinách. Po prvé, neobsahovala podstatné náležitosti, pretože povinný v sťažnosti neuviedol v čom považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, pričom je nevyhnutné podotknúť, že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa v súvislosti so sťažnosťou nepoužijú (§ 246 CSP).

12/ Po druhé je sťažnosť nedôvodná preto, že exekúcia sa vykonáva na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, a nič na tom nemení fakt, že voči exekučnému titulu, ktorým je kontumačný rozsudok povinný podal návrh na jeho zrušenie, resp. odvolanie voči rozhodnutiu, ktorým bol návrh na zrušenie kontumačného rozsudku zamietnutý. Podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ani podanie odvolania (po tom, čo bol návrh zamietnutý) nie sú skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legítimácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie návrhu na zrušenie právoplatného a vykonateľného kontumačného rozsudku (či už v konaní pred súdom 1. inštancie alebo odvolacím súdom), a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania. Pokiaľ by súd návrh zamietol (táto skutočnosť dokonca v tomto konkrétnom prípade nastala v konaní pred súdom 1. inštancie), resp. by zamietol aj odvolanie, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprímeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom.

13/ Až v prípade, že by výsledkom konania bolo rozhodnutie, ktorým by bolo návrhu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Túto skutočnosť povinný nepreukázal. Z uvedeného dôvodu len samotné návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, resp. odvolania voči rozsudku o zamietnutí návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu. Preto naďalej platí, že v zmysle § 228 CSP je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu záväzné pre strany, ako aj pre všetky orgány verejnej moci, vrátane exekučného súdu. V exekučnom konaní (tak ako v každom civilnom procese v zmysle čl. 6 základných princípov CSP) platí, že účastníci majú rovné postavenie, a teda zákon chráni záujmy účastníkov stojacich na strane povinného rovnako ako záujmy účastníkov stojacich na strane oprávneného. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 sa „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne“. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola dovolaním odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal) má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

14/ Pre úplnosť súd dodáva, že nie je oprávnený sa v exekučnom konaní zaoberať dôvodmi podaného návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ani odvolania voči rozsudku, ktorým bol návrh povinného zamietnutý. Exekučný súd je povinný rešpektovať právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej moci, inak povedané, exekučný súd nemá oprávnenie exekučný titul vecne preskúmať. Vzhľadom na uvedené, neboli dôvody návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku (vrátane povinným podaného odvolania), relevantné pre rozhodovanie súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

15/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca vyhodnotil sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu, sp. zn. 30Ek/2569/2023 zo dňa 07.03.2024 ako nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

16/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19/ Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si za vyjadrenie k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže o trovách v súvislosti s návrhom povinného bolo rozhodnuté výrokom II. napadnutého uznesenia tak, že oprávnenému vyšší súdny úradník nárok na ich náhradu nepriznal, pričom oprávnený voči uvedenému výroku sťažnosť nepodal, rozhodoval sudca len o trovách sťažnostného konania. Vychádzajúc z predmetu exekučného konania (11 704,- EUR), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 143,57 EUR + 13,73 EUR ako režijný paušál za rok 2024 + 31,46 EUR ako 20% DPH. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 188,76 EUR priznané mu týmto rozhodnutím budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).